

[Thisted Knudsen.]

den side af sagen ligger altså fuldstændig klar. Ministeren har fremsat de pågældende udtalelser og vedstår dem. Jeg synes blot ikke, det er ligegyldigt, hvad kommunernes minister siger. Efter min opfattelse har ministeren ikke været berettiget til på nogen måde at drage amtsrådenes ret til at fastsætte ligningsforholdet i tvivl, og det er gjort og gjort på et tidspunkt, hvor visse amtsråd endnu ikke havde taget stilling til spørgsmålet om kommunernes ligningsforhold.

Jeg kunne tænke mig, at den højtærede minister, hvis han forud havde kendt den stilling, som indenrigsministeriet tog i 1955, da det ærede medlem hr. Carl Petersen var ansvarlig for indenrigsministeriet, ville have været noget mere forsigtig; i hvert fald kunne man have forlangt af ham, at han havde været det. For hvad er det, indenrigsministeriet siger i 1955 til klagerne fra Odense og Assens amter? Det er jo, at det har amtsrådene ret til; det er deres ubetingede ret at fastsætte ligningsforholdet i kommunerne, således som de finder det rimeligt og retfærdigt. Det er ganske klart. Jeg regner med, at indenrigsministeren efter udtalelsens fremsættelse har stiftet bekendtskab med denne skrivelse, der principielt har fastslået amtsrådenes ret, og jeg kan godt sige pligt. Jeg kan gå videre.

Da den højtærede indenrigsminister fremsatte forslaget om huslejeskat — lad os kalde det det — fandtes der nogle bemærkninger til dette lovforslag, som indenrigsministeren er ansvarlig for. Heri gives der en historisk redegørelse for de kommunale skatteforhold. Og hvad siger indenrigsministeren så om amtsrådenes ret i denne henseende? Han fortæller det høje tings medlemmer, at det er amtsrådene, der endeligt fastsætter ligningsforholdet efter kommunernes indstilling, og det er helt rigtigt. Jeg ved ikke, om disse bemærkninger er undgået den højtærede indenrigsministers opmærksomhed; men baggrunden for indenrigsministeriets stilling til amtsrådenes forhold i denne sag er altså, at man altid uden forbehold af nogen art har erkendt, at sådan som lovgivningen er, er amtsrådene berettigede til efter sognerådernes indstilling at fastsætte ligningsforholdet. Sådan ligger det. Jeg regner altså med, at den højtærede inden-

rigsminister ikke har kendt denne forhistorie eller ikke lagt vægt på de fremsatte udtalelser, hvorom ministeren, som dog er trænet i offentlighed, ved, at de kan give anledning til uro og forbløffelse med mere. Det er det, der er sket, og så har vi ønsket at skabe klarhed over, hvor ministeren egentlig befandt sig, og samtidig har vi ønsket at rejse dette problem, hvis løsning efter vor opfattelse trænger sig mere og mere på.

Det er morsomt at bemærke, hvorledes det virker helt ind i den socialdemokratiske folketingsgruppe, når ministeren fremsætter en udtalelse. Jeg har her et referat af et møde i Ringsted, hvor et så kyndigt medlem i skatteforhold som det ærede medlem hr. Ove Hansen, der jo sikkert har stiftet bekendtskab med ministerens udtalelser — der var jo meget røre om amtskommunernes stillingtagen til kommunerne på det tidspunkt og er det endnu — bliver spurgt. Jeg beder om tilladelse til at citere, hvad det ærede medlem, smittet af den højtærede indenrigsminister, siger. Det ærede medlem siger blot, at han ikke lægger skjul på, at efter hans mening kan amtsråd vel ændre ved et sogneråds beslutninger inden for lovens rammer, men siger så videre:

„Jeg nærer stærk tvivl om, at amtsrådene i det hele taget har lov til at gøre det.“

Det fortæller man befolkningen, og det går rundt, det er klart, for det har nok nogle steder vakt bestyrtelse, at man har rørt ved denne sag. Og så siger det ærede medlem hr. Ove Hansen med den charmerende frimodighed, for det er det, han er i besiddelse af, at han er stærkt i tvivl om, hvorvidt amtsrådene har ret til noget sådant. Så kan indenrigsministeren ikke fortænke os i, at vi mener, at så opstår det problem, om det nu er så fåget, som det bliver gjort til.

Hvorfor ikke erkende, at det er amtsrådenes pligt efter den gældende lovgivning at handle, sådan som tilfældet i virkeligheden er? Det er jo dette spørgsmål, der er baggrunden for hele dette røre, denne uro, og jeg synes, at regeringen bør have sin opmærksomhed henvendt på, at der er megen uro og meget røre om de sognekommunale faste skatter. Det er der inden for amtskommunerne, fordi man finder den nuvæ-